

La campanya electoral ja ha començat. Encertadament, s'ha dit en certs rogles que el Partit Popular, per la seua forma de fer política, ja començà aquesta campanya del 2004 justament en el moment en què guanyà els comicis precedents. Però, pràcticament, podríem dir el mateix del PSOE. La maquinària de les enquestes periòdiques de totes les tendències ha començat a rodar amb una insuportable intensitat, i d'ara endavant en patirem almenys una per setmana. Tots els partits, alguns amb més diners que uns altres, s'afanyen a posar els temes que li interessin damunt la taula per treure-li tot el suc que poden i més... La vivenda, la justícia, la reforma dels estatuts d'autonomia, l'atur, l'economia,... Però, ¿no sembla com si començara ara fer-se política en l'estat espanyol i que abans tot fos un gran desert? Personalment, tinc la sensació d'haver passat la última legislatura en blanc, sense debat polític real, sense idees de progrès, sense propostes de futur, sense diàleg. És cert que la guerra d'Iraq, l'enfonsament del Prestige i el terrorisme han marcat de bon tros l'agenda política i mediàtica, i però no l'han marcat massa i tot! Els grans conflictes, les grans acusacions, les investigacions que mai no arriben, el "tu eres idiota, val, val, però tu més", segurament han estat els opositors més durs de la pròpia oposició, i els problemes íntims de la gent han passat a un segon pla, cosa que ha afavorit l'immobilisme que fins ara ha demostrat el PP. Què vol dir això? Que mentre la política estatal, muntada sobre el bipartidisme, i amb el suport de tots els mitjans de comunicació, es dedicava a fer el Tòmbola polític diari (tu eres idiota, val, però tu més), els ciutadans han estat patint injustícies i conflictes que no han gaudit de cap ressó. Un circ com un altre, no?, el de la política. Per cert, per cert, i què bé que juga Beckam, eh?